

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2010 r. — GEA Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-189/10)

(2010/C 179/77)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GEA Group AG (Bochum, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci A. Kallmayer, I. du Mont i G. Schiffers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji zmieniającej w zakresie, w jakim nałożono w nim grzywnę na skarżącą;
- posiłkowo, obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą w art. 1 decyzji zmieniającej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2010) 727 wersja ostateczna z dnia 8 lutego 2010 r. (zwaną dalej „decyzją zmieniającą”), którą Komisja zmieniła — między innymi w odniesieniu do skarżącej — swą decyzję C(2009) 8682 wersja ostateczna z dnia 11 listopada 2009 r. w sprawie COMP/38589 — Stabilizatory termiczne. Zmiana dotyczy art. 2 pkt 31 i 32 decyzji Komisji C(2009) 8682 wersja ostateczna, gdzie mowa jest o solidarnej odpowiedzialności skarżącej.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

W zarzucie pierwszym skarżąca twierdzi, że naruszono jej prawo do obrony, gdyż przed wydaniem decyzji zmieniającej nie została ona wysłuchana ani włączona do postępowania w jakikolwiek inny sposób. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi, że decyzja zmieniająca nie jest wystarczająco uzasadniona, gdyż w akcie tym mowa jest jedynie o uchybieniu polegającym na nieuwzględnieniu z urzędu górnej granicy przewidzianej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾, natomiast brakuje indywidualnego uzasadnienia, które odnosiłoby się do skarżącej. W ramach zarzutu trzeciego skarżąca podnosi, że decyzja zmieniająca, która w odniesieniu do określonych adresatów stała się już prawomocna bądź została zaskarżona na drodze sądowej, pozbawiona jest podstawy prawnej.

W zarzucie czwartym skarżąca twierdzi, że zmiana wysokości grzywny na jej niekorzyść jest niedopuszczalna. Skarżąca podnosi wreszcie zarzut przedawnienia, twierdząc, że decyzję zmieniającą wydano po upływie terminu przedawnienia określonego w art. 25 ust. 6 rozporządzenia nr 1/2003.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2010 r. — Greenwood Houseware (Zhuhai) i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-191/10)

(2010/C 179/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Greenwood Houseware (Zhuhai) Ltd (Zhuhai City, Chiny), Brabantia S&S Ltd (Hong Kong, Chiny), Brabantia S&L Belgium NV (Overpelt, Belgia), Brabantia Belgium NV (Overpelt, Belgia), Brabantia Netherlands BV (Valkenswaard, Niderlandy) i Brabantia (U.K.) Ltd (Bristol, Zjednoczone Królestwo), (przedstawiciele: E. Vermulst i Y. van Gerven, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 77/2010 z dnia 19 stycznia 2010 r.⁽¹⁾,
- obciążenie Rady kosztami postępowania,
- zarządzenie, by interwenienci pokryli własne koszty.

Zarzuty i główne argumenty

Poprzez przedstawiony w trybie art. 263 TFUE wniosek skarżące spółki żądają stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 77/2010 z dnia 19 stycznia 2010 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 452/2007 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz desek do prasowania pochodzących między innymi z Chińskiej Republiki Ludowej.